

ת"פ 2598/06 - מדינת ישראל נגד ב א

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16-2598 מדינת ישראל נ' א (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירôn מינטקביץ'
בעвинן: מדינת ישראל ע"י עו"ד דן שורק'
המאשימה
נגד
ב א
הנאשם
עו"ד חגי ריזמן

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיית עדויות, בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי. על פי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, הנואם הכה את בנו א, לצד שנת 2004, בשני מקרים שונים:

האירוע הראשון התרחש במרץ 2016. במקרה זה הכה הנואם את א באמצעות מטاطא, חgorה ובאמצעות כבל של כבר המחשב וגרר אותו אל תוך הבית. הדבר היה לאחר שנמסר לנואם מבית הספר בו למד א, כי הוא הושעה מהלימודים.

האירוע השני התרחש בסוף שנת 2015, שבו הכה הנואם את א באמצעות חgorה.
להשלמת התמונה אכן, כי בכתב האישום יוחסו לנואם מעשים נוספים מהם זוכה.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות ועל הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען. כמו כן התייחס לעובדה כי הנואם לא קיבל אחריות למשעו ולתס Kirby שירות המבחן השילוי. אשר על כן ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין שישה חודשים לבין שנתיים מאסר ממש וביקש למקומו במרכז המתחם.

ב"כ הנואם שמה דגש על נסיבות חייו של הנואם, על העובדה כי ההליך הפלילי פגע קשות במשפחהו וגרם לנזקקים כלכליים קשים. כמו כן התייחסה ב"כ הנואם לכך שהנאשם נמצא זה בחודשים רבים בתנאי מעצר בית ומורחיק משפחתו. ב"כ הנואם טענה, כי עינויה חמירה עמוקה את הפגיעה באשת הנואם ובילדיו וכי יש להקל עליו, בשל הנזקים שנגרמו למשפחהו בשל ההליך. לפיכך, ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנואם ולהשיט עליו הנואם מאסר מותנה.

ב"כ הצדדים הגיעו פסיקה לתמיכה בטעוניהם.

עמוד 1

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדבריו תיאר את קשיי הכלכליים אשר נבעו מהרחקתו ומאובדן עבודתו, וכן התיחס לבעיות הבריאותיות שנגרמו לאשתו כתוצאה מכך.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי של הנאשם ברורה ורבה. במקרה אחד הכה הנאשם את בנו הקטן באמצעות מטאטא, ככל העבר וחgorה. במקרה שני הצליף הנאשם בנו בחgorה.

מעשי אלימות גורמים לפגיעה בגוףו של הקורבן באוטונומיה שלו ובכבדו. כאשר האלים מתו המשפה, מתווספת אליהם פגיעה משמעותית במסגרת המשפחה וביציבותה ובחושת הבטחון של הקורבן. הפגעה הגופנית היא קשה, אך חמורה יותר היא הפגיעה הנפשית שנגרמת לבני המשפחה, וביחד לילדי הנאשם, מכך שבית המשפחה, המוקם בו אמרור אדם לחש בשלווה ובטחון כשהוא מוקף באחים עליו, הופך לזרת אלימות.

מעשים אלו פוגעים לא רק במושא התקיפה אלא בכל בני המשפחה, הנחשים שלא בטובתם לאוירת אלימות ופחד. גם ללא נתונים ברורים, לא קשה לתאר אילו נזקים נגרמו לידיו של הנאשם, במיוחד א, כתוצאה ממשיים. אסתפק בהפניה לוסופה של חקירותו של א, שם ביקש בבכי מהחוקרת כי תוציאו אותו מבית הוריו לפנימה, בגין האלים שמדובר שם.

על החומרה שבمعنى האלים בתוך המשפחה עמד ביהם"ש בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"**מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית היא כי בתוך משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרת ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לנזק העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי חזק כלפי החלש. פערו הכספיות הם גדולים כshedover באלים כלפי ילדים או כלפי בת דוג... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלים שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.**"

ר' גם דבריה של כב' השופטת בייניש בע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל

"**יש לקבוע כי ענישה גופנית כלפי ילדים או השפלה וביזוי כבודם כשית חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכל וכל, והיא שrido לתפיסה חברתי-חינוכית שאבד עליה הכללה. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, בו יכול הורה לחבות כרצונו, כך גם כאשר הורה מאמין בתום לב שפועל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זקוק לאהבתו, להגנתו ול מגענו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולהינוכו, אלא פגעתה היא בזכותו של אדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבדו, ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאייתנו לחברה נקייה מלאימות. אשר על כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעות המבזים ומשפילים את הילד כשית חינוך, הינו אסור לחברתנו כיום".**

ר' גם ע"פ 40/30, פלוני נ' מדינת ישראל:

"...כאשר הפגע האלים איננו אלא אביו של הנער הנפגע, המופקד מכח הטבע ומכח המשפט על הגנתו, ועל שלומו, טובתו, ורווחתו. הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחיב מסר עונשי חד משמעי. על אחת כמה וכמה כך הוא כאשר הפגע הינו בן משפה של קרבן האלים, אשר הניגוד העמוק בין חובתו הטבעית והמשפחתית לבין מעשיו בולט במיוחד וראוי להoqueה עונשית מיוחדת" (ההדגשה שלי - מ').

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי.

נסיבות אשר אין קשרות לעבירה

ה הנאשםILD 1981. נשי ואב לארבעה ילדים. אין לחובתו הרשות קודמות.

מתוך שירות המבחן עלה, כי הנאשם מכחיש באופן גורף כל גילוי של אלימות כלפי ילדיו וכי הוא מאשר את גורמי הרווהה ואת ילדיו כי שיקרו ביחס למעשי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתבצע בעמדותיו וכי הוא נמנע מלקיים אחריות. כל ניסיונו של שירות המבחן לגייס את הנאשם להיליך טיפול ולהדרכה הורית נתקלו בסירוב.

להערכת שירות המבחן דפוסי אישיותו הנוקשים של הנאשם, הכחשתו הגורפת וה坦הגותו הכוחנית והאלימה מהווים גורמי סיכון לכך שהנ禀שם ישב ויבצע עבירות דומות. מנגד, שירות המבחן פירט בתסוקרו גם נקודות לחיבור, ובהתאם השתלבותו של הנאשם במעגל העבודה עד לביצוע העבירות וכן דאגתו הקונקרטית למשפחתו.

לאור הכחשתו הגורפת של הנאשם וסירובו המוחלט להיליך השיקומי-טיפול, כמו גם בשל חומרתן של העבירות בהן הורשע, שירות המבחן המליץ על הטלת עונש של מסר בפועל, אשר יאפשר הרחקתו של הנאשם מביתו ויוהה הרתעה ממשית ביחס לאלימות עתידית מצדיו.

דין והכרעה

ה הנאשם לא קיבל אחריות למעשי, אף לאחר הכרעת הדין בעניינו, והוא עוד מתבצע בcpfירתו. גם בדבריו לפני התמקדמתו הנ禀שם בקשימים שנגרמו לו ולמשפחתו בשל היליך, ולא מעבר לכך. אין זוקף כਮובן לחובת הנאשם את העובדה כי נילח הוכחות, שהרי זיהוי זכותו של הנאשם. עם זאת יש להזדאת נאשם משקל לקולא, ממנו לא יהנה הנאשם. במיום אחד יש להזדאת נאשם משקל בתיקי אלימות במשפחה, שכן יש בה לחסוך מקטין את הקושי הכרוך במתן עדות נגד אביו, וקבלת אחריות של אדם לפגיעה שגרם לבני משפחתו.

ה הנאשם אף סרב בתוקף ליטול חלק בהיליך טיפול אשר יכול היה לסייע לו לפתור את הקשיים עליהם עמד שירות המבחן בתסוקרו ואף לתרום לייצובה מחדש של משפחתו. נתן זה פועל לחובת הנאשם, שכן עליה ממנו חוסר מודעות מוחלט של הנאשם לפסול שבמעשי ולנזקים אותם גרם לילדים.

התקשייתי להבין טענת ב"כ הנאשם, כי יש לזוקף לזכותו את הפגיעה אשר נגרמה למשפחתו בשל היליך: כתוב האישום הוגש נגד הנאשם בשל מעשי. הנאשם הורחק מבני משפחתו בשל הסכנה שהוא להם. מהתסוקיר עולה, כי גורמי הרווהה ניסו לסייע לנ禀שם בכל דרך, וכי הוא סרב לכל המתווים שהוצעו לו. הנאשם הוא זה שאחראי לפגיעה בבני משפחתו והנזק אשר נגרם להם כתוצאה מהיליכים פועל לחובתו, לא לזכותו.

מנגד, זוקפי לזכותו של הנאשם את העובדה כי אין לחובתו הרשות קודמות. עוד הבנתי בחשבון, כי ניהול הנסיבות לא

עמוד 3

היה לשוא, שכן הנאשם זוכה מרוע אחד.

אשר על כן רأיתי להשית על הנאשם עונש בצדו הנמור-בינוי של מתחם העונש ההולם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשים מאסר בפועל. מתוקפה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 25.5.16 ועד יום 6.6.16. הנאשם יתיצב לריצוי יתרת העונש ביום 5.3.17.
- ב. ארבעה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות כנגד בן משפחה תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשםิตאים כניסה למאסר עמן נאבחן ומינוי של שירותSSI הסוחר טלפוניים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 09:00 במתיקן המעצר בmgresh הרושים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' בטבת תשע"ז, 18 ינואר 2017, במעמד הצדדים.